

[Hans Hansen (Rorby).]

promisepolitik og Forligspolitik, som de senere Aars Lovgivningsarbejde har været præget af. Der vil formentlig ogsaa i Fremtidens politiske Kamp i Danmark danne sig nye Linier, lyde nye Signaler.

For Det konservative Folkeparti og Partiet Venstre er det maaske kedeligt, at de pludselig er blevet placeret paa samme Sted i Lovgivningsarbejdet som de smaa Partier, idet Regeringen ikke mere behøver at tage Hensyn til dem for at gennemføre de Forslag, der forelægges. For Det konservative Folkeparti synes jeg dog, der er Grund til at holde Maade med Klagen, da det synes, som om dette Partis Krav overalt opfyldes af den nuværende Regering. I Stedet for at kritisere og stille sig skeptisk over for Regeringen synes jeg, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller hellere skulde takke Regeringen for, hvad den har gennemført af indirekte Skatter og Beskyttelse af Hjemmeindustrien, og indrømme aabent, at den nuværende Regering fører god konservativ Politik.

Der er ikke Tvivl om, at Socialdemokratiet og de Radikale med den hidtil førte Kurs for deres Politik efterhaanden erobrer Vælgerne fra Det konservative Folkeparti i Byerne, for Resten ogsaa paa Landet, men det synes jeg heller ikke, der er Grund for de Konservative til at klage over, al den Stund de Konservative faar serveret alle deres Livretter og det synes, som om Statsministeren og Handelsministeren endog er bedre Toldkokke end de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Drachmann.

Hvad angaar Partiet, Venstre, vil jeg tro, at dette Parti efterhaanden, belært af Erfaringen, vil prøve paa at finde Vej tilbage til en liberal Politik. Erfaringen er en god Læremester, siger man, men det synes, som om Venstre er tungnem. Vi har ved det sidste Landstingsvalg paa en vis Maade oplevet et nyt Systemskifte. Det vil nu vise sig, om Socialdemokratiet skal til at vandre den bitre Erfaringens Vej, som Venstre har vandret den fra Nederlag til Nederlag siden 1901. Intet Parti i Danmark har haft saa stærkt Tag i Befolkningen som Partiet Venstre. Ca. 60 pCt. af Vælgerne gav i 1901 Partiet Venstre sin Tilslutning, medens der i 1935 var knap 18 pCt. af Vælgerne, der sluttede op om Partiet.

Man maa nok have Lov til at sige, at Venstre har vandret Erfaringens tunge Vej i mange Aar og har sat omtrent tre Fjerdedele af sine Mandater til, og i Dag staar

Partiet Venstre praktisk talt uden Politik, uden ledende Idé, er hverken konservativt eller liberalt, er hverken frihandelsvenligt eller protektionistisk, og kun ved Hjælp af en Presse, der omspænder hele Landet, er Partiet beskyttet imod den fuldkomne Opløsning endnu et Stykke Tid. Men muligvis finder Partiet Venstre forinden tilbage til noget af det, der i sin Tid gav det Slagkraft over for det gamle Højre. Og nu er der Brug for det igen.

Det radikale Venstre er fremdeles fast forankret til Socialdemokratiet, og det bliver sagtens ikke let for det at komme fri. Det er et Problem, som melder sig, hvor Risikoen er størst for Partiet som Parti, enten ved at det bliver ved at køre med, eller ved at det kommer løs.

Vi hørte forleden den højtærede Indenrigsminister sige i Studenterforeningen, at alt det med Frihandel og Menneskers Selvbestemmelsesret duer ikke mere. Ministeren sagde endog, at det var lige til Museum. Det er sært nok for Resten, at medens man ude i den store Verden mere og mere synes at blive klar over, hvor forrykt Afspærrings-, Selvforsynings- og Toldpolitik er, medens bl. a. den franske Ministerchef gaar kraftigt i Brechen for at lette Indførselen af Varer til Landet for at bekæmpe Dyrtid og Spekulation i Varemangel, staar her en radikal Minister og fortæller sin undrende Samtid, at det duer ikke alt det, nej, vi skal have Valutacentral og Statsregulering, at den nye Tid bliver Statssocialismens, hvorved Embedsmænd og Ministre skal være bestemmende over Handel og Vareforsyning.

Det siger den saakaldte radikale Minister! Det var hans Budskab til Befolkningen straks efter Landstingslodtrækningsvalget. Det skulde dog vel være overflødigt at minde Indenrigsministeren om baade eget Program og meget andet i denne Forbindelse. Afdøde Godsinspektør Berthelsen skrev bl. a. i Bladet „Husmanden“ straks efter Regeringens Dannelselse i 1929 i Anledning af Statsministerens Programtale dengang om det herlige Budskab, vi fik fra den nuværende Regering. Ak ja, Skuffelser har vi haft nok af. Berthelsen blev dog sparet for den at se Indenrigsministeren udvikle sig til Protektionist og høre hans Tale i 1936.

Et interessant Afsnit i dansk Politik staar vi sikkert nu over for, en enestaaende Chance for den siddende Regering til at vælge sin Vej, om denne skal føre til Hævdelse og Befæstelse af vort Lands Ry og Traditioner for klog Statsmandskunst, eller